

Szegedi Egyetem

V. évf. 6. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1967. március 23.

Kari oktatói értekezlet

Az Állam és Jogtudományi Kar oktatói négy munkaértekezleten vitatják meg az MSZMP IX. kongresszusának anyagát. Az első értekezleten, amelyet jelentős érdeklődés mellett tartottak meg a pártkongresszus és a KISZ KB 1966. október 5-i ülésének határozata alapján a nevelési feladatokról folyt a vita, amelyet Tóth Lajos gyakornok és Bodnár László öfődéves hallgató írásos referátumai vezettek be. Szentpéteri István, a kari nevelési bizottság elnökhelyettese huszonegy jelentkező felszólalónak adta meg a szót. A hozzászólások legtovább az oktatók és hallgatók kapcsolatát vizsgálta. Felvetették az egyetemi haladó hagyományok ápolásának nevelési jelentőségét is. A valóban izgalmas, magas színvonalú vitában határozottan megfogalmazódott az oktatás-nevelés alapvető feladata: a kommunista szakemberképzés megvalósítása.

Márciusi fények

MEGSAKASODTAK hirtelen az esteben kigyúló lámpák. Nemcsak az utcai világítás higanygözlámpái égtek, nemcsak a kirakatok fényei világítottak, nemcsak a neon-feliratok vibráltak piros-kék ragyogással. Fáklyák gyulladtak ki, s lobogtak mindenfelé.

A menet a Tanácsköztársaság emlékműve előtt ömlött egybe. Középkorúak és egyetemisták, územek fiataljai. Fialalok.

Március a tavasz hónapja. Március az ifjúság hónapja. S a forradalmaké. Márciusi fények a forradalmak fényei. Százötvenkilenc éve fáklyák fényeinek vonult Pest-Buda utcáin a diadalmas, mámoros ifjúság a kiszabadított Táncsicsal, fogta magát a hazafias verseket szavaló színészek hirtői elé. S a fáklyák a forradalom lángjává nőttek a lelkesült fiatalok kezében.

Negyvennyolc éve március ismét forradalmat jelentett. S a magyar történelemnek egy sohasem volt, gyönyörű korszaka jövetelét. Tizenkilenc márciusában megalakult a magyar proletárállam, a Magyar Tanácsköztársaság. Két évvel az orosz proletariátus világot megrongató tíz napja után a magyar munkásság is bizonyította a marxi-lenini eszmék gyakorlati igazságát. Akkor a kedvezőtlen nemzetközi helyzet, s a proletárdiktatúra belső gyengesége, felhígulása következtében négy hónap után elvesztette megszerzett hatalomát. De hiába volt a fehérterror, hiába volt Horthyék minden erőfeszítése, hiába volt a magyar fasizmus fizikai és szellemi önkénye, zsarnoksága, a munkásosztály nem lehetett elfeledtetni a megszerzett és gyakorolt hatalom csodálatos napjait.

VOLTAK MÁSFÉLE márciusok, lobogtak másféle fáklyák. A diszmagyaros pompa, a selymek és jelzőszavak csillogása mögött félelem reszketett és árulás lapult. S amikor ez az árulás nyilvánvalóvá lett az egész magyar nép előtt, ami-

Országszerte most értek a végső akkordhoz a szakszervezeti választások. A szegedi felsőoktatási intézményekben is jelentős eredményekkel és tapasztalatokkal teljes időszakról számoltak be az intézőbizottságok, hogy újra bizalmat kapva, vagy a jól végzett munka után más feladatok felé fordulva új évet kezdenek.

A **Tanárképző Főiskola** vezetőszervező taggyűlésén két vendég is figyelemmel kísérte a beszámolót és a mintegy tizenegy hozzászólást. A Budapesti Pedagógus Szakszervezet elnökségének képviselőjében Mezei Gyula, és a pedagógus szakszervezet megyei titkára Ókrós János örömmel állapította meg, hogy az intézményben az utóbbi évek munkája egyenletes fejlődést mutat. **Halász Tibor**, a

kor százezer magyar katona vére festette vörösré a havat a Don partjainál, s amikor Horthy Kálmán miniszterelnök asszisztálása mellett inkább a németek kezére adta az országot, semhogy a kommunistákkal, a nép képviselőivel üljön le a haza és nemzet sorsát eldöntendő tárgyalások asztalához, kigyúltak ismét március igaz fényei. Fialalok szemében, akik a háború ellen tiltakozó feliratokat festettek a falakra és röpcédulákat szórta a pesti utcán. Akik ott voltak a Petőfi szobornál azon a csodálatosan szép és félelmetesen fegyelmezett tüntetésen, mely a magyar szabadság és függetlenség jelképpé magasztosult alakjának szobra előtti tisztelgésével elárulása, s az árulók ellen.

1942. március 15-ét a kommunisták és az egész magyar proletariátus elleni terror időszakát követte. S Magyarország katonai megszállása a németek részéről. A legjobbak meghaltak, vagy börtönökben sínylődtek, vagy bűjkáltak állandó életveszedelemben. Március fényei azonban nem hunytak ki.

Aztán eljött a szabadság. S huszonekét éve már, hogy a nép, a dolgozó osztályok kezében van a megszerzett hatalom. Ez a huszonekét év minden szónál ékebben bizonyítja, hogy a marxi-lenini eszmékkel felvértezett, s a kommunista párt vezetete proletariátus ereje, mily nagyszerű tettekre, mily csodálatos eredményekre képes erő. A magyar nép a most lezajlott választásokon is egyöntetűen hitet tett a szocializmus teljes felépítésének programja mellett. A választás számadatai ismeretesekek. A Hazafias Népfőnt jelöltjei az egész magyar nép bizalmának birtokában töltik be a következő négy éves időszakban funkcióikat.

S MÁRCIUS FÁKLYÁI a menetben vonuló fiatalok kezében a fejlődés újabb korszaka nagyszerű távlatát világítják be ragyogásukkal. **P.L.**

Bizalom négy évre

Szakszervezeti munka és feladatok felsőoktatási intézményeinkben

A bizottság titkára beszámolójaiban ismertette a 384 dolgozót magába foglaló négy alapszervezet működését.

A titkári beszámoló után sor került a szakszervezeti bizottság, a számvizsgáló bizottság tagjainak valamint a megyei értekezlet küldötteinnek megválasztására. A szakszervezeti bizottság elnöke **Forgách Géza** tanácskezelő főiskolai tanár, titkára **Halász Tibor** adjunktus, tagjai: **Hegyi Árpád** tanársegéd, **Honti Gyula** adjunktus, **dr. Huszka László** adjunktus, **dr. Kováts Zoltán** tanársegéd, **Molnár Sándor** főlaboráns, **Puskás Albert** adjunktus, **dr. Sipos Sándorné** adjunktus, **dr. Riesz Béla** nyelvtanár, **Szabó Tibor** adjunktus, **Topolcsányi László** tanársegéd, **Váncsa Vilmos** tanszervező adjunktus. A számvizsgáló bizottság elnöke **dr. Drahos Ágoston** docensét választották meg újra.

Március 2-án a **József Attila Tudományegyetemen** is lezárultak a választások. Az ülésen résztvett **dr. Kádár Miklós**, a Pedagógus Szakszervezet Központi Vezetőségének tagja és **Ókrós János**, a megyei pedagógus szakszervezet titkára. A távozó bizottság nevében **dr. Pólay Elemér** tanszervező egyetemi tanár, a bizottság volt elnöke számolt be az elmúlt évi munkáról.

A gazdasági, kulturális és érdekvédelmi témájú hozzászólások után a küldöttek megválasztották a tizenegy tagú intézőbizottságot, a számvizsgáló bizottságot, a társadalombiztosítási tanácsot és a megyei értekezlet küldöttein. Az intézőbizottság elnöke **dr. Szentpéteri István** docens, két alelnöke **dr. Tandori Károly** egyetemi tanár és **dr. Szántó Imre**

docens lett. A bizottság titkára **Móricz Béla**, tagjai: **dr. Balogh János** adjunktus, **dr. Bérczi Imre** adjunktus, **dr. Berecz Árpád** középiskolai tanár, **dr. Gaál Dániel** adjunktus, **Gyurkovits Árpád** középiskolai tanár, **dr. Széll Tamás** docens, **dr. Várta István** kari titkár. A számvizsgáló bizottság elnöke **dr. Szádeczky Kardoss Samu** egyetemi tanárt választotta meg a közgyűlés.

Januárban kezdődtek, március 6-án fejeződtek be a **Szegedi Orvostudományi Egyetemen** a szakszervezeti választások. A szakszervezeti központot **dr. Gazdag Imre** titkár képviselte, az egészségügyi szakszervezet megyei bizottsága részéről **Németh Ferenc** vett részt az ülésen. Az alapos munkáról szóló beszámolót **dr. Tényi Mária** elnök olvasta fel. Az orvosegyetem speciális helyzetét hangsúlyozva megállapította: „egyetemünkön a szakszervezet érdekvédelmi tevékenysége a dolgozók szorosán vett érdekvédelmén túl más irányú érdekvédelmet is jelent. Nevezetesen az állami vezetés támogatását az egyetemre háruló feladatok sikeres megoldásában. A közgyűlést a szakszervezet huszonöt jegi, kiváló bizalmijának jutalmazása tette még ünneppé.

A szakszervezeti bizottság elnöke **dr. Tényi Mária** docensét választották meg, titkár **Totka Bálint**. A bizottság tagjai: **dr. Sövényi Ervin** docens, **dr. Szabó János** adjunktus, **dr. Szabó Rezső** adjunktus, **dr. Vicsay Margit** tanársegéd, **G. Szabó Erzsébet**, **Varga Lajosné**, **Szabó Lajos**, **Kószó Rozália**, **Kishalmi Zoltán**, **Pázmán István** és **Szilágyi Margit**. **Veress Miklós**

A Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottsága a Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága által közreadott irányelv téziseinek alapján elkészítette az egyetemen végzett tájékoztató adatgyűjtés és közvélemény-kutatás segítségével javaslattervezetét a kialakítandó új ösztöndíjrendszer alapelveire, struktúrájára és funkcióira vonatkozóan.

A javaslatokat egy munkabizottság dolgozta ki, amelynek Szalay László volt a vezetője. A munkabizottság jelentését megvitatta és elfogadta az egyetem KISZ végrehajtó bizottsága. A tervezet alappó célként s az ösztöndíjrendszerrel szemben támasztott követelményként hangsúlyozza, hogy annak meg kell találnia a hallgatók minél jobb tanulmányi munkára serkentésének módjait, s az anyagi ösztönzés e fokozottabb érvényesítése mellett bizonyos aránytalanságok megszüntetésének az útját is.

A tervezetként elfogadott jelentés szerint a szegedi orvosegyetemen hallgatók alapszervezetében helyesnek érzik az ösztöndíjrendszer jelenlegi rendszerét, de szükségét látják bizonyos és az oktatás módosításával együtt járó átalakításoknak. Az ösztöndíjrendszer nem differenciál eléggé, nem veszi eléggé figyelembe az egyetemi munka valóságos körülményeit.

Szükséges volna például különbséget tenni olyan utóvizsgás hallgatók között, akik különben kitűnő-jeles tanulmányi átlagot érnek el, s olyanok között, akiknél az utóvizsgázás egy hanyag, rendszertelen tanulmányi munka, állandó bukások, évszámítások miatt elmarad. Gyakran előfordul ugyanis, hogy olyan hallgató, aki kitűnő tanuló, egy utóvizsga miatt épp úgy nem kap ösztöndíjat, mint az, aki több tárgyból bukik, vagy épp évet ismét. Indokolt volna a rendűségi alsó határának emelése is. Legalábbis az ösztöndíjak megállapítása esetében. Hiszen a 2,51 átlag épp úgy közepesnek számít, mint a 3,5 átlag. S a kettő között igen nagy különbség van.

A hallgatók nem hiveszik a pályázati rendszer általános bevezetésének gondolatát. Ez csak a bürokráciát növelné, az odaítélés alaposágának ellenőrzését aligha javítaná. Ezzel szemben feltétlenül szükséges a differenciáltabb kategorizálás annak érdekében, hogy a valóban rászoruló hallgatók a rendszeres szociális támogatáson kívül szélesebb határok között mozgó tanulmányi ösztöndíjakat kapjanak. S indokolt lenne ezen felül egy, a kötelező tanulmányi munkán kívüli feladatok vállalásáért adományozható ösztöndíj, ami a kiemelkedő társadalmi munka (tudományos diákkör, szakszemináriumi tevékenység, sportolás, moz-

galmi munka) elismerése lenne.

Az anyagi ösztönzés elve alapján indokolt volna a kollektív díjak progresszív rendszerének kialakítása is. Az úgynevezett „tanulmányi kölcsön” létesítést nem látja indokoltnak az egyetem hallgatója, bár ebben a vélemények megoszottak. Megfogalmazást nyer a tervezetben az a javaslat, hogy a társadalmi ösztöndíjak meghirdetése az egyetem legyen, odaítélése pályázat útján történjen meg, a szerződéseket pedig az egyetem kösse meg az illetékes megyei egészségügyi osztályokkal. Így érvényesíteni lehetne a fizikai foglalkozású szülők gyermekeinek fokozott támogatását, s ugyanakkor meg lehetne akadályozni mindenféle visszaélést, protekciózást is. A társadalmi ösztöndíj összegét döntő módon a tanulmányi összegnek kellene alkotnia, amit a tanulmányi eredményektől függően lehetne és kellene változtatni.

A javaslattervezet egyetért a **Népköztársasági tanulmányi ösztöndíjak odaítélésének feltételeivel**, számuk korlátozásával és összegük minden más ösztöndíjnal magasabbra emelésével. Végül foglalkozik a tervezet a rendkívüli szociális segélyek problémájával is. Itt is a gondosabb differenciálás, ellenőrzés fontosságát hangsúlyozza. *Jó volna, ha az arra valóban rászorulókat a tanév folyamán bármikor megkaphatnák a rendkívüli szociális segélyt.* A javaslattervezet indokoltnak látna a rendkívüli szociális segélykeret egy részének más egyetemi célokra (kulturális, sport és a külföldi cseregyakorlatokra utazók támogatása) való átcsoportosítását.

A javaslattervezet **dr. Erdős Sándor**, az egyetemi KISZ-bizottság titkára és **Szalay László**, a tervezet kidolgozásával megbízott munkabizottság vezetője írta alá.

F

orradalmi ifjúsági napok. A Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága által kezdeményezett s egész ifjúságnak megmozdító nagyszerű program, amelynek eseményei e sorok megjelenésekor részben már lezajlottak, méltóképpen s történelmünk törvényei és logikája szerint ünneplik a magyar nép forradalmi megmozdulásait s az elnyert szabadságot. 1848 március 15-től 1945 április 4-ig a történelmi fejlődés objektív rendjére alapozott egyenes út vezet. S ennek az útnak állomásai: 1919 március 21 és 1942 március 15.

Ma másféle harcok, másféle feladatok várnak a mindenkor jövő, a fejlődés letéteményesére, az ifjúságra. Ma nem fegyverrel kell már harcolni és meghalni a szabadságért. Ma munkával, helytállással, tudással és szorgalommal kell a megnyert szabadságot tovább bontkozni, kiteljesíteni s hozzá mindenkor méltónak bizonyítani.

Munka és tanulás. Az emberi szabadság társadalmának, az életlehetőségeiben is megteremtődő egyenlőség társadalmának, a munkásnemzetköziség, a proletár-testvériség társadalmának és mindenki elé tűzött feladatok alappillérei. Szocializmus építő ifjúságunknak élen kell járnia e feladatok teljesítésében

Somogyi Károlyné felv.

A kankalin kinyitott

Hát tavasz van Jó ez
Téli tudóval beszippantani
az egész létezését
Megmakacsítani az ujjbegyekben
a vad, lázas erőt

Kipökní kissé a világra
de azonnal bocsánatát is kérní
Nyílik a kankalin is

S dologtevésre igéznek

sárga csemetéitü
Papp Gyula verse

Tavas